
Lag om ändring i rättegångsbalken;

SFS 1993:200

Utkom från trycket
den 27 april 1993

utfärdad den 15 april 1993.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 48 kap. 2 och 4 §§ rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

48 kap.

2 §² Föreläggande enligt detta kapitel innebär att den misstänkte till godkännande omedelbart eller inom viss tid föreläggs ett bötesstraff, fastställt vid strafföreläggande efter vad åklagaren anser att brottet bör föranleda och vid föreläggande av ordningsbot efter vad som bestämts enligt 14 §.

Är brott förenat med egendoms förverkande eller annan sådan särskild rättsverkan, skall också denna föreläggas den misstänkte till godkännande.

4 §³ Strafföreläggande får utfärdas beträffande brott, för vilket inte föreskrivs svårare straff än böter, dock inte normerade böter, och beträffande brott, för vilket föreskrivs böter eller fängelse i högst sex månader. Om dagsböter skall användas som påföljd för brottet, får dock strafföreläggande utfärdas endast när brottet ensamt eller tillsammans med annat sådant brott som nu har nämnts bör föranleda högst etthundratjugo dagsböter.

Det finns särskilda bestämmelser om strafföreläggande för brott som har begåtts av någon som är under arten år.

¹ Prop. 1992/93:4. bet. 1992/93: JuU 19, rskr. 1992/93: 223.

² Senaste lydelse 1968: 193.

³ Senaste lydelse 1991:241.

SFS 1993:200

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Lena Moore
(Justitiedepartementet)
